

СВП

сѝрушки вечери на поезијата

2012

Цвеќанка Еленкова (Бугарија) е родена во Софија 1968 и до сега објавила четири поетски книги и една книга есеи за Балканот. Песните ѝ се преведени во шестнаесет земји и заклучно на македонски и во посебна книга на српски. Самата преведува прејужно поезија од англиски (Рејмонд Карвер), грчки и македонски (добар дел од песните на Боѓомил Ѓузел во книгата *Осирод на суша*). Неодамна има издадено и двојазична антологија на современата бугарска поезија *At the End of the World* (Shearmans Books) во превод на својот сојуѓ Цонаџан Дан, со кого го уринува заедничкото книгоиздајелство Small Stations Press.

ИНТЕЛЕКТУАЛЦИ

Ми пракаш слика
на оние чесни животни
што живеат на границата
и на зависноста
со снисходливост а не со смиреност
како моето куче и неврстниот ни син
на кои цело утро им подавам топка
напред-назад, горе-доле
љубоморно триејќи се
наелектризирајќи се
а не како оние занишани ракави
и на аеродромите исто
отечени и распрснати
во сите насоки
посивени што на крај сепак
се излеваат

ПОШТА

Галактиката е црна козина на куче
се раствора кога је разчеснуваш
и го согледуваш нејзиниот патец
или ѝ правиш пат со чешелот
потем ѝ ги опнуваш плетенките со два
ластика
како на прилежна ученичка
патот се отвора уште повеќе
со насипите на надојдена река
со коритото долго длабено
Пушташ лотка од лист или лушпа
или просто прачка
Ако не заседне на некој камен или не
потоне
ќе се излее некаде на крај
глуварче долетано до твојот балкон
Му ја кинеш жилката црна и си знаеш
дека е од љубениот

ЗМИЈАТА

Изнасилување
на невиноста
на незнаењето за грев
на недостигот на инстинкт
за знаење

тој јазел прв и последен
на грлото
до самиот влез кон увцето
(но без да помине)
од многу игли
забодени во перниче

првин пробаш со прстите
после со ноктите

со нешто тенко или подебело
како молив на пример
го протнуваш
неколкупати напред-назад
најтешко е со синцирите
и опашката на коњот на Св.Георги

додека не се отпусне котелецот

потем ги одврзуваш врвките
ги фрлаш настрана
или во чевлите
ако си повнимателен

И влегуваш

Линијата на твоето рамо
или на оној чаршаф
е единствената граница
меѓу минатото и иднината
преку која ти минува палецот
за автостоп
или учење на глаголски времиња
и не вертикално како кај
императорите
ниту како при солење
или во пиштол што може да биде
и
благослов
не за мачкање по сидови
пред да се урнат
но како низ четирите тунели
по кои патуваме со
неврстниот ни син
кој не ги разликува од мостовите
таа дулбија од полу-
свиткана дланка
за да фокусираш подобро
но тој си го пика прстот
внатре
(Превод: Б. Ѓузел)

